

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112228990
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112228990.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 36 851 033, proti žalovanému: Z. D., nar. XX.X.XXXX, bytom S., U.. B. X, o zaplatenie 38,44 eur a sankčného úroku, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.9.2013 pod č. k. 11C/67/2013-49, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 38,44 eur do 3 dní od jeho právoplatnosti, s tým, že žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Zároveň rozhodol, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, ktorým si žalobca uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie istiny vo výške 38,44 eur predstavujúcej nepovolený debetný zostatok na základe zmluvy zo dňa 6.4.2009. Pôvodnou žalobou sa domáhal aj priznania úrokov z omeškania vo výške 20 % ročne z tejto sumy od 28.5.2010, avšak neskôr podaním zo dňa 27.3.2013 zmenil žalobu v časti príslušenstva tak, že namiesto úroku z omeškania požadoval sankčný úrok vo výške 20 %. V súvislosti s tzv. uplatneným sankčným úrokom dôvodil, že sankčná sadzba vyplýva zo Sadzobníka poplatkov (v jeho časti E depozitné produkty - ostatné poplatky je uvedená sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte 20 % p.a.).

S použitím ustanovení § 708 ods. 1, 2 a § 710 Obch. zákonníka uzavrel, že nárok žalobcu je dôvodný iba vo výške 38,44 eur, pričom je nesporné, že v tejto výške žalovanému vznikol na príslušnom účte žalobcu debetný zostatok.

Iný záver súd prvého stupňa prijal pri rozhodovaní o sankčnom úroku, pretože právny poriadok Slovenskej republiky s takýmto inštitútom neráta. Za sankčné úroky vo všeobecnosti sa považujú úroky z omeškania, avšak je nepochybné, že žalobca úroky z omeškania neuplatnil - po zmene návrhu žiadal priznať 20 % sankčný úrok v zmysle Sadzobníka. Sankcia za porušenie právnej povinnosti môže byť dohodnutá aj ako zmluvná pokuta, v takom prípade sa však pre platnosť dohody o zmluvnej pokute vyžaduje písomná forma s poukazom na § 544 ods. 2 Obč. zákonníka, čo rozhodne v tomto prípade

splnené nebolo. Napokon, úroky z debetného zostatku úveru by mohla banka požadovať s poukazom na § 710 Obch. zákonníka ako zo zmluvy o úvere, avšak len v prípade, ak bolo dohodnuté povolené prečerpanie prostriedkov na účte, čo však tento prípad nebol. Keďže žalobca si uvedený nárok (sankčný úrok) správne neujasnil, v tejto časti žalobu ako zmatečnú a nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, avšak tento bol neúspešný takmer v polovici uplatneného nároku (kapitalizovaného sankčného úroku ku dňu rozhodnutia v sume 25,62 eur). Preto žalobcovi ako čiastočne úspešnému účastníkovi trovy konania nepriznal. Žalovanému trovy nevznikli.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal v tejto časti zmeniť rozsudok tak, aby jeho návrhu bolo vyhovie aj ohľadom požadovaného sankčného úroku, alternatívne v tejto časti zrušiť rozsudok a v rozsahu zrušenia vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 29,08 eur. V tejto súvislosti poukázal na čl. I/6 VOP, podľa ktorých, „...Za poskytovanie bankových produktov/ služieb a úkony s nimi súvisiace je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení (ďalej len sadzobník). Banka má právo meniť sadzobník. Banka sa zaväzuje zverejniť nové znenie sadzobníka vo svojich obchodných priestoroch a na svojej internetovej stránke najneskôr v deň účinnosť zmeny...“. Podľa čl. III/A/38 VOP, „...Za vedenie účtov/vkladných knižiek a vykonávanie úkonov s nimi spojených banka účtuje poplatky podľa sadzobníka...“. Z uvedených článkov v spojení s čl. I/2,3,4 VOP má byť nesporné, že žalovanému boli ustanovenia VOP známe. Tvrdenie žalovaného, že nevedel o tom, že nemôže ísť do debetu, sa javí preto ako zavádzajúce (ušlo zrejme pozornosti žalobcu, že uvedené žalovaný počas celého konania vôbec netvrdil). Prekročením povoleného debetu teda žalovaný porušil ustanovenia zmluvy a VOP (čl. III/B/36). Keďže žalobca zmluvu v súlade s ustanoveniami VOP vypovedal listom zo dňa 19.5.2010, žalovaný bol jednak oboznámený s tým, že mu bude zrušený účet, a jednak s tým, že má voči žalobcovi debetný zostatok. Z tohto dôvodu podľa sadzobníka poplatkov, ktorý bol žalobcom do spisu založený, podľa jeho časti E, bodu 1.E.4, sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte predstavuje 20 % p.a.. Z tohto dôvodu je nárok žalobcu na sankčný úrok v tejto výške oprávnený.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd nárok žalobcu na tzv. sankčný úrok zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právnej posúdil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom v tejto časti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k dôvodom odvolania žalobcu odvolací súd dopĺňa:

Ako už bolo vyššie uvedené, žalobca napadol rozsudok súdu prvého stupňa v tej časti, ktorou mu nebol priznaný tzv. sankčný úrok vo výške 20 % p.a. ako úrokovej sadzby pri nepovolenom debete na osobnom účte.

Ako správne zistil súd prvého stupňa, dňa 6.4.2009 uzavrel žalobca (v tom čase pod obchodným názvom DEXIA banka Slovensko, a.s.) so žalovaným Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (č. I. 2). Išlo o štandardnú, typovú zmluvu uzavretú podľa § 269 ods. 2, § 708 a 716 a násl. Obch. zákonníka. Jej obsahom bolo zriadenie účtu žalovaného u žalobcu, ako aj vydanie a používanie platobnej karty. Ako vyplýva z bodu 4 zmluvy, účastníkmi nebolo dohodnuté povolené prečerpanie na osobnom účte. V zmluve taktiež nie je žiadna zmienka o úrokoch, a to či už v prípade povoleného alebo nepovoleného prečerpania. Je nesporné, že v zmysle VOP, keďže žalovanému vznikol na účte nepovolený debetný zostatok vo výške 37,89 eur, žalobca listom z 19.5.2010 od predmetnej zmluvy odstúpil ku dňu doručenia daného oznámenia.

Na základe vyššie uvedeného zistenia preto správne uzavrel súd prvého stupňa, že ak v zmluve o úvere nebolo dohodnuté povolené prečerpanie prostriedkov na osobnom účte žalovaného, z tohto dôvodu žalobcovi ani nevzniklo právo účtovať tzv. sankčný úrok vo výške 20 % p.a. v prípade, ak sa žalovaný dostal do debetu - prečerpal povolené prostriedky na účte. Preto nemožno nič uprieť súdu prvého stupňa, ak nárok žalobcu v tejto uplatnenej časti zamietol.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže v odvolacom konaní úspešnému žalovanému trovy nevznikli, ich náhrada mu priznaná nebola.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.